

sammen 146,000 Personer. altsaa af hele denne Klasse.

Endelig er der disse Kupontlippere, Rentiers: 16,500 Hovedpersoner med kun 13,000 Familiemedlemmer, i alt 29,500 Personer. At disse alle ere saa meget velhavende, tror jeg dog ikke, thi disse 16,500 Forsørgere opføres som havende i alt kun 5,000 Tjenestefolk, altsaa ikke $\frac{1}{3}$ af disse synes efter den officielle Statistik at holde Tjenestefolk, men der kan naturligvis være en Del Ungkarle imellem, som ikke have Husboldning. Altsaa disse 16,500 Rentiers med deres 13,000 Familiemedlemmer, i alt 29,500 Personer, komme heller ikke med. Paa denne Maade faa vi i alt 906,000, der ikke komme med ind under Loven. Men da der efter den Folketælling, som ligger til Grund for denne Statistik, var 2,172,000 Indbyggere her i Landet, saa vil man se, at 1,266,000 Mennesker komme ind under den Understøttelseslov, som her er Tale om; foruden dem blandt de 906,000, jeg har nævnt, som ikke kunne paavise en sikker aarlig Indtægt af 2,000 Kr.

Naar vi nu skulle undersøge, hvad da en Forsikring af disse 1,266,000 Mennesker vilde koste, er det nødvendigt at opløse dem i deres Bestanddele. Det er nemlig sikkert — i hvert Fald for Kvinders Vedkommende — at de frembyde betydelig mindre Fare for Ulykkestilfælde, og for Børns Vedkommende, hvor der savnes Erfaring, da man hidtil intetsteds har haft Ulykkesforsikring for saadanne, antages det samme at være Tilfældet. Der er ogsaa en betydelig Forskel paa, om en Mand er Forsørger eller Ikke-Forsørger. Er han Forsørger, skal jo hans Hustru og hans Børn forsørges, hvis han omkommer; er han det ikke, skal han jo kun personlig forsikres, og i Tilfælde af Dødsfald bortfalder enhver Udbetaling. Men ogsaa dette kan saa temmelig oplyses af Statistiken. Det er beregnet, at omkring 250,000 Forsørgere komme under denne Lov, endvidere omkring 150,000 Personer, som ere ugifte og ikke Forsørgere. Saa er der beregnet 400,000 Kvinder, dels Husfruer og andre, og endelig er der omkring 400,000 Børn. Naar vi nu efter denne Beregning gjort ad en anden Vej sige, at 1,200,000 Personer er det Tal, vi ville lægge til Grund for Udgiftens Beregning, vil man komme det rigtige ret nær, naar man siger, at 250,000 ere Forsørgere, 150,000 ere selvstændig arbejdende Ikke-Forsørgere, 400,000 ere Kvinder og 400,000 ere Børn. Denne Risiko kan beregnes, og man kan spørge: hvad koster det at forsikre disse Personer i Henhold til Lovforslaget? Det har jeg da gjort, og jeg har

faaet et Svar derpaa, som ikke har behøvet sig inden for nogen store Fluktuationer af Grænser, hvor der ikke er taget noget særligt stærkt Forbehold med Hensyn til Rigtigheden. Man har sagt mig, at Risikoen ved de 250,000 ikke kunde sættes til mindre end 28 Kr. om Aaret for hver af dem, fremdeles har man svaret, at de 150,000 Personer, som ikke ere Forsørgere, maa sættes til 16 Kr. om Aaret, de 400,000 Kvinder til 7 Kr. og de 400,000 Børn til 4 Kr. aarlig. Det sidste Tal og ogsaa Risikoen ved Kvindernes Forsikring ere naturligvis kun anslaaede, men de 7 og de 4 Kr. forekomme mig at være satte moderat, naar man tænker sig, at det er baade i Arbejdet og uden for Arbejdet. I denne Udgift er imidlertid ikke beregnet noget som helst ud over „Risikoen“, hverken som Forsikrings- eller til Administrationsudgifter; det er Risikoen's Evaluering, det er nemlig det Beløb, som maa antages at ville medgaa til Understøttelsesbeløb i Henhold til den af de Herrer foreslaaede Lov. Naar vi nu regne Stykket ud, saa finde vi en samlet Udgift af 13,800,000 Kr. om Aaret. Det er en ganske overordentlig stor Sum til denne Sag, det er særlig en stor Sum, naar man betænker, at de Herrer ville henlægge den under den personlige Kommuneetat her i Landet, og jeg ved ikke, om de Herrer ere bekendte med, at den samlede personlige Kommuneetat hele Landet over udredes med et Beløb af 9,500,000 Kr. Det er Kjøbenhavns Indtægtsstat, Formue- og Vejlighedsstaten i alle Landsognene. Hvis vi nu til disse 9,500,000 Kr., hvori ogsaa alle deres Skat er indbefattet, som ikke have over 2,000, 1,500 og 600 Kr. og som altsaa ikke skulle betale til denne Lovs Udgifter, naar vi til de tilbageblevne 7 til 8 Millioner, som udredes af de paagældende for Tiden, skulde lægge en Udgift, som blot tilnærmelsesvis var 13 å 14 Mill. Kr. om Aaret, tror jeg nok, de fleste ville sige, at det gaar ud over, hvad man paa nogen Maade kan tænke sig Muligheden af. De kunne nu sige: Hvorledes kan det nu egentlig talt blive saa dyrt? Jeg skal dertil sige, at det ærede Medlem gav os interessante Oplysninger fra Sygefærserne angaaende Ulykkestilfælde og deres Varighed, men han søjede til: for Dødsfaldenes Vedkommende har jeg ganske vist ikke noget. Imidlertid har man dog en ganske god officiel Statistik for Dødsfaldenes Vedkommende, og jeg skal i den Henseende henlede Opmærksomheden paa, at i det i Landet uden for Kjøbenhavn i Femaaret 1885—89 har fundet 2273 Dødsfald Sted, som Følge